

ב"ה, גליון קסג ניסן תשנ"א

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר דובר צדק - קונטרס נר המצות מצות עשה א'

... ולפיכך התורה נקראת גם כן בינה כי יש חכמה שמלב גם כן [והתורה כלולה מכל כמו שמובא בזוהר (יתרו פ"ה.)]. וזהו שאמרו (תענית ז'). דתורה נמשלה לשלושה משקין מים יין וחלב. פירוש מים הוא משקה ה' יתברך הוא חכמה שבמוח. שהיא תורת ה' כמו שנתבאר לעיל וכמו שנאמר (משלי ב', ו') כי ה' יתן חכמה מפיו וגו' שהחכמה מתת כנ"ל שהוא מה'. אבל הבינה והדעת הם תורתו כנ"ל רק שהם מפיו גם כן כי כל דבר הוא מחיות ה' יתברך ואלמלא הקב"ה עוזרו וכו' בכל דבר אין ישועה ועזר לאדם מעצמו. ועל זה התפילה וחנונו מאתך דעה ובינה וזהו מפיו כמו שנאמר (תהלים ל"ג, ו') בדבר ה' שמים נעשו דבדיבורו עביד מעשה (תמורה ג' ע"ב) שהדיבור כמעשה כמו שאמרו בפרק כל כתבי (שבת קי"ט ע"ב), וברוח פיו כל צבאם שהם נבראו מן השמים וארץ כמו שנאמר (בראשית א', י"א) תדשא הארץ וכן בצבא השמים הם מן השמים רק שהוא ברוח פיו. רצה לומר ברצון שפיו לדבר שיהיה המעשה ההיא על ידי דיבורו ולא דבר שיהיה הוא העושה רק על ידי הרצון הזה ניתן כח וחיות לשמים וארץ שיולידו כל צבאם וזהו מפיו דעת ותבונה. והחכמה דוגמת המים שהוא מתן וכמו שאמרו (תענית שם) מה מים בחנם וכו' וטהרת כל הטומאות במים רצה לומר בדברי תורה הפשוטים [ופעמים צריך מים חיים זהו תורה לשמה כמו ששמעתי על עץ חיים שבמשלי (ג', י"ח) מורה תורה לשמה שכן רק למיימינים בה איכא אורך ימים (יומא ע"ב ע"ב) שדבוקים בחיים אמיתיים]. כי דעת זה סדר טהרות (שבת ל"א.) למי שכבר נטהר מכל טומאה ואוכל חוליו על טהרת הקודש אין בו שום טומאה בלב כלל כמו שנתבאר לעיל אז משיג הדעת כנ"ל. והלב הוא הבינה שבלב כנ"ל דדים במקום בינה שהם היוצאים מאשה יראת ה' משם נובע החכמה ולכן אמר (שיר השירים ד', י"א) דבש וחלב תחת לשונך ודרשו בפרק ב' דחגיגה (י"ג.) דברים המתוקים וכו' תחת לשונך. שהבינה שבלב מקום ההרגשה כנ"ל שם הוא המתיקות ולכן הסמיך לו דבש שמורה על מתיקות כמו שאמרו בסוכה (ו'). ומעילה (י"ז ע"ב) כי מתיקות

צריך כח המרגיש לכך הרגשת המתיקות מן החכמה הוא רק כשהוא נובעות מן הלב. ולכן איתא בעירובין (נ"ד ע"ב) דדיה ירווך וכו' מוצא טעם וכו' כי הרגשת טעם הוא רק כשבמדריגת חלב היוצא מדדים שבמקום בינה כנ"ל וזה יהיה תחת לשונך שלא לגלות דזהו מה שה' יתברך מגלה כנ"ל, [ולכן דרשו חז"ל (ברכות י').] על כל גמוליו דדים במקום בינה עיין שם שזהו גמוליו של ה' יתברך שמזכהו לכך כנ"ל] דזוכה לזה מפיו של ה' יתברך ומרצונו כנ"ל נעשה שלבו גם כן נובע חכמה. וכמו שאמרו בשמות רבה (מ"ז, ו') הלוחות ארכן ששה טפחים שנים בידו של משה פירוש חכמה שבמוח ולבוש התורה שבכתב ושבעל פה שהורידה משה לארץ. ושנים בידו של הקב"ה הוא הבינה שבידו לזכות בזה מי שירצה. ושנים באמצע הוא הדעת שבכליות הנובעות הוא באמצע שמי שמייגע עצמו יכול להשיגם. ולפיכך אין לגלות הבינה כי היא מה שביד הקב"ה ונעלם מכל שזהו אור של יום ראשון שצופים בו מסוף העולם ועד סופו כמו שאמרו בריש פרק ב' דחגיגה (י"ב). כמו שנתבאר לעיל כי היראת שמים הוא מסוף העולם ועד סופו כמאמר חז"ל (ברכות ו' ע"ב) כל העולם כולו לא נברא וכו' וכמו שאמרו (חגיגה י"ב). קו ירוק שמקיף כל העולם ושמעתי דרצה לומר היראה כמו שמובא בזוהר (שלח קע"ה). דגוון תכלת מורה יראה:

[ופירוש שאותה היראה כוללת הכל ומכל הנבראים אין מי שלא יירא מזה, ועל דרכינו רצה לומר שמקיף כל העולם שזה כולל הכל כאילו הכל אחד כמו הלב כל העולם קטן שהוא הגוף שהלב מקור חיי האיברים עיין בתשובות חכם צבי (סימן ע"ד), והאור הוא החכמה כמו שנאמר (משלי ו', כ"ג) תורה אור וכשיוצאת ממקום היראה צופה מסוף העולם ועד סופו ונסתכל ברשעים וגנזו כי אין לגלותו לרשעים כנ"ל שמי שאין לבו נקי כל כך כאשר ישיג החכמה שנובע מן הלב יהיו נובע מלבו דברי דופי כדופי לבו. לפי שצריך שיהיה הלב דבוק כתאומים כנ"ל שנובע רק מה שהוא רצון ה' יתברך. ועל זה אמרו (סוטה כ'). המלמד בתו תורה כמלמדה תיפלות כי אשה יש לה בינה יתירה כמו שאמרו בנדה (מ"ה ע"ב) וכמו שנתבאר לעיל ויהי החכמה אצלה נובע מן הלב וינבעו חס ושלום דברי תיפלות. וגנזו לצדיקים לעתיד לבוא שזהו שכר עולם הבא כמו שאמרו (ברכות י"ז). ונהנין מזיו השכינה והרגשת ההניה הוא על ידי הבינה שבלב כנ"ל. ועל זה אמרו (זוהר ח"א מ"ו). מה רב טובך האור דיום א' שנאמר האור כי טוב [ועיין שם בפרק ב' דחגיגה] אשר צפנת לעתיד לבוא כנ"ל ליריאך מקום היראה בלב:

ולכן אמרו (ברכות שם) עולמך תראה בחיך וכו' לבך יהגה תבונות שזהו ראיית עולמו בחייו. ועל זה אמרו בעולם הבא כל אחד נכוה מחופתו של חברו (בבא בתרא ע"ה). כי האש הוא בלב כידוע ולכן חולה אשתא זנתיה אש שבלב שהוא מקור חיי הגוף כידוע. ובויקרא רבה (י"ח, א') שכל אחד יש לו עולם בפני עצמו עולם קטן דוגמת הגוף בעולם הזה שהלב מקור חיי אותו עולם קטן. ולכך יהיה

תחת לשונך שהעולם הבא נעלם ואינו מגולה בעולם הזה והן הן מעשי מרכבה
כנ"ל שהוא על ידי דביקות הלב עד שהן כתאומים וכו':
(המשך אי"ה בגליון הבא)